

Warszawa, 5 marca 2014 r.

PRZEWODNICZĄCY
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ
w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych

Nr BDF1/4910/3/ZXZ/HKA/14/RD

ZATWIERDZAM:

MINISTER FINANSÓW

Sprawozdanie
z działalności Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny
Finansów Publicznych
oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających
pierwszej instancji w 2013 r.

Wykonując dyspozycję art. 192 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529), przedkładam sprawozdanie z działalności Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji w roku 2013, z uprzejmą prośbą o zatwierdzenie.

PRZEWODNICZĄCY
Główniej Komisji Orzekającej
Jar Pyrczak

I

Działalność
Główniej Komisji Orzekającej
w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w 2013 r.

1. Informacje podstawowe

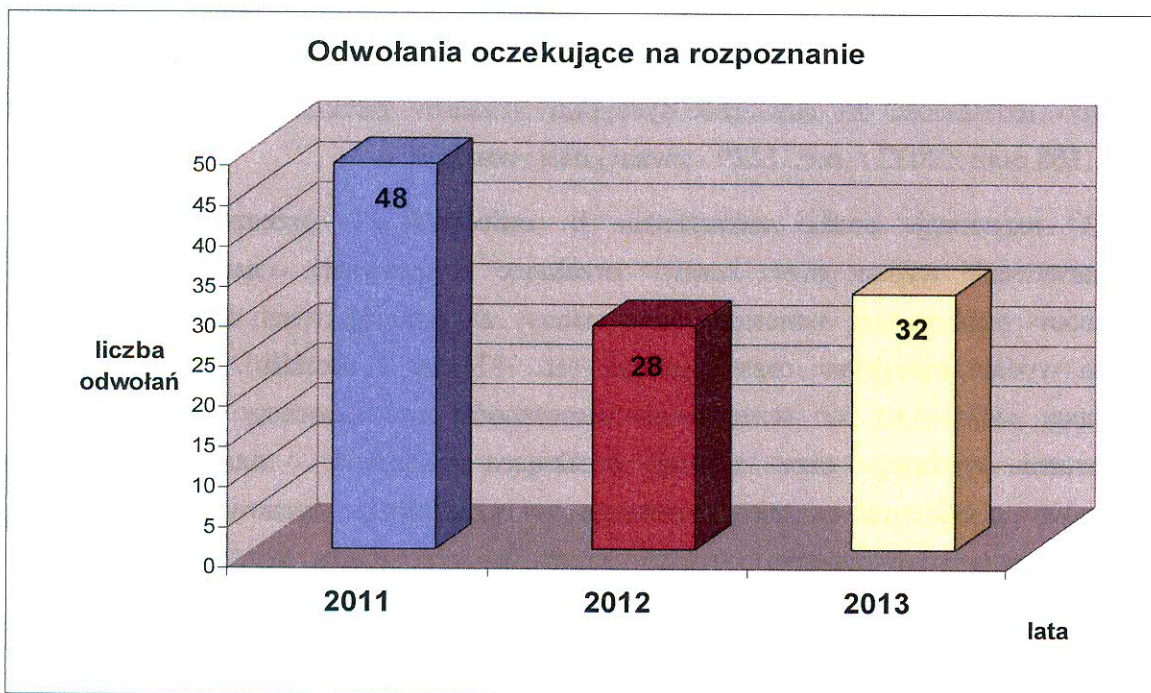
- 1) Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (zwana dalej GKO) jest organem drugiej instancji orzekającym w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529 - zwanej dalej uondfp).
- 2) GKO rozpoznaje środki zaskarżenia, tj. odwołania od orzeczeń i zażalenia na postanowienia wydane przez komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wniesione przez strony za pośrednictwem komisji orzekającej, która wydała zaskarżane rozstrzygnięcie (art. 138 ust. 1 uondfp). GKO jest również organem właściwym do stwierdzenia nieważności prawomocnego postanowienia lub orzeczenia wydanego przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także rozstrzyga w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem lub orzeczeniem wydanym przez komisję orzekającą w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 157 i 163 ust. 3 uondfp).
- 3) Przewodniczący GKO rozpatruje zażalenia na zarządzenia przewodniczących komisji orzekających, określa właściwość komisji w sprawach spornych oraz sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych (art. 138 ust. 1, art. 81 ust. 2 – 4, art. 194 i 195 uondfp). Przewodniczący GKO kieruje pracą tej komisji.
- 4) Minister Finansów zapewnia siedzibę, obsługę prawną i organizacyjno-techniczną GKO oraz ponosi wydatki związane z jej funkcjonowaniem. Sprawuje także nadzór nad działalnością administracyjną GKO.
- 5) Przewodniczącą GKO i jego zastępcę powołuje i odwołuje, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezes Rady Ministrów. Członków GKO powołuje i odwołuje, na wniosek Przewodniczącego GKO zaopiniowany przez Ministra Finansów, Prezes Rady Ministrów. 1 sierpnia 2013 r. rozpoczęła się nowa kadencja GKO. Aktualnie w skład GKO wchodzi Przewodniczący, zastępca Przewodniczącego i 20 członków. W stosunku do poprzedniej kadencji skład GKO został zmniejszony o 2 osoby.

2. Informacja o liczbie odwołań w roku sprawozdawczym

1) Odwołania pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym

1 stycznia 2013 r. GKO miała do rozpoznania **32** odwołań¹ (31 odwołań, które wpłynęły do GKO w 2012 r. i 1 odwołanie z 2011 r. - odwołanie to zostało przekazane GKO do ponownego rozpoznania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w 2012 r., po uchyleniu orzeczenia GKO), od **28** orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

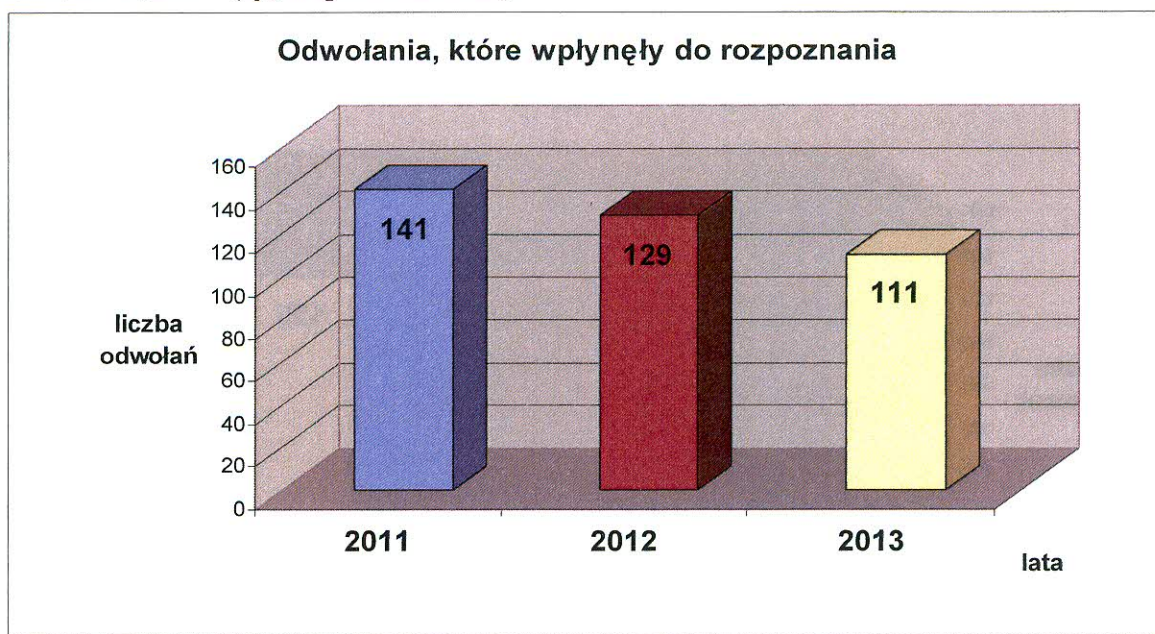
Wykres nr 1: Liczba odwołań oczekujących na rozpoznanie wg stanu na początek roku sprawozdawczego: 2011, 2012, 2013 (ujęcie porównawcze)

W 2013 r. wpłynęło do GKO **111** odwołań od **101** orzeczeń wydanych w pierwszej instancji. Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przekazał GKO do ponownego rozpoznania (po uchyleniu orzeczeń GKO) **2** odwołania od **2** orzeczeń komisji orzekających pierwszej instancji.

¹ Od jednego orzeczenia może być złożone więcej niż jedno odwołanie (orzeczenie może dotyczyć więcej niż jednego obwinionego a każdy z obwinionych jest uprawniony do złożenia odwołania w części dotyczącej jego osoby, ponadto rzecznik może złożyć odwołanie w części dotyczącej jednego obwinionego lub odwołania w zakresie kilku osób).

Wykres nr 2: Liczba odwołań, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym: 2011, 2012, 2013 (ujęcie porównawcze)

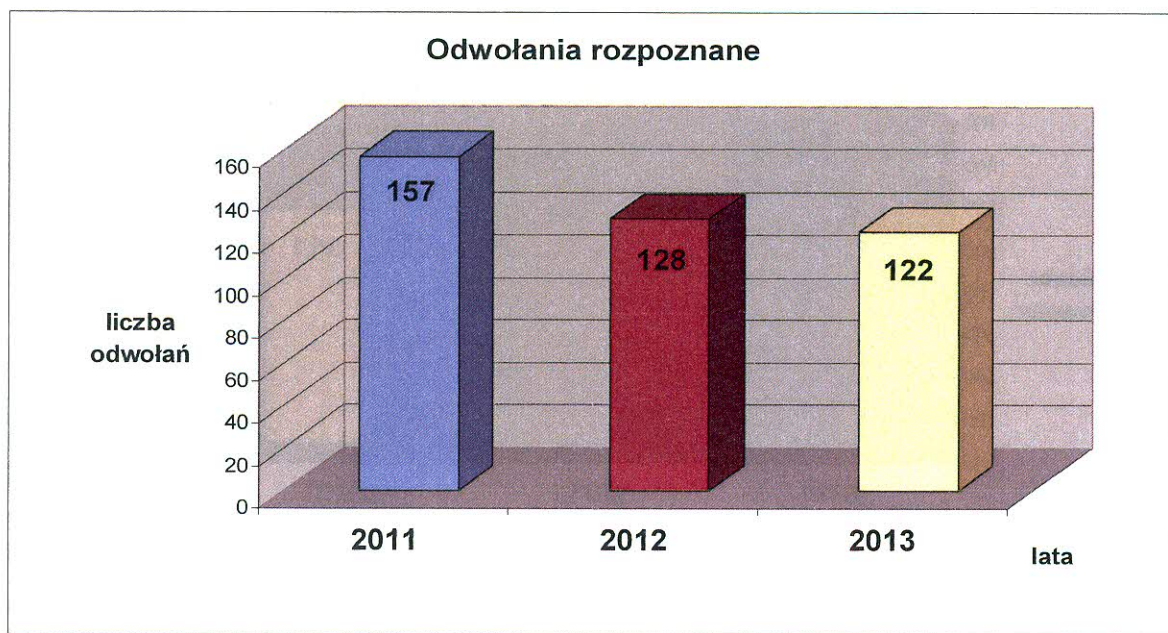
W GKO pozostawało zatem łącznie do rozpoznania w 2013 r. 145 odwołań od 131 orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

- a. Z ogólnej liczby **111** odwołań wniesionych w 2013 r. – **86** zostało wniesionych przez obwinionych, a **25** przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.
- b. Do GKO w 2013 r. wpłynęło:
 - **90** odwołań wniesionych od orzeczeń wydanych przez regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy regionalnych izbach obrachunkowych,
 - **21** odwołań wniesionych od orzeczeń międzresortowych komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

2) Odwołania rozpoznane w ciągu roku sprawozdawczego

GKO rozpoznała w 2013 r. **122** odwołania, z czego: **2** odwołania z 2010 r. **1** odwołanie z 2011 r. (te 3 odwołania zostały przekazane GKO do ponownego rozpoznania - przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie pod koniec 2012 r. i w 2013 r. - po uchyleniu orzeczeń GKO), **31** odwołań wniesionych w 2012 r. oraz **88** odwołań wniesionych w 2013 r.

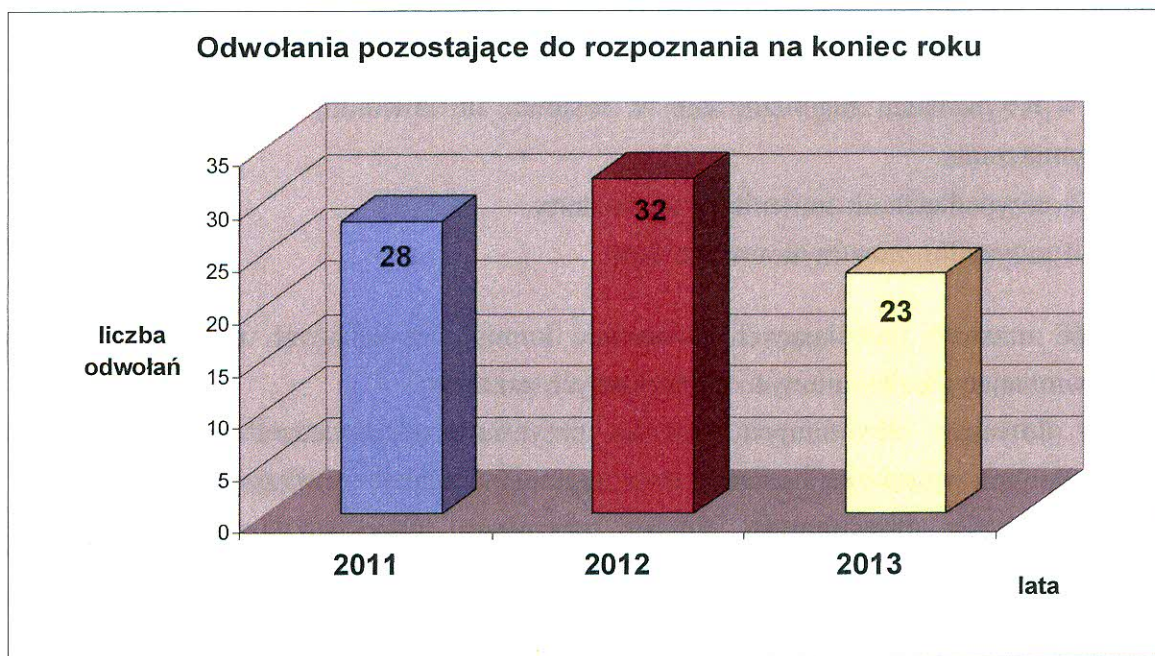
Wykres nr 3: Liczba odwołań rozpoznanych w ciągu: 2011, 2012, 2013 roku (ujęcie porównawcze)

3) Odwołania pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego

31 grudnia 2013 r. pozostawało do rozpoznania **23** odwołania. Pozostałe do rozpoznania odwołania zostały załatwione na początku 2013 r., przed złożeniem niniejszego sprawozdania, z wyjątkiem 5 spraw (których rozpoznanie z przyczyn niezależnych od komisji musiało zostać przełożone).

Wykres nr 4: Liczba odwołań pozostających do rozpoznania na koniec: 2011, 2012, 2013 roku (ujęcie porównawcze)

3. Sposób rozpoznania odwołań w roku sprawozdawczym.

1) W 2013 r. GKO rozstrzygnęła sprawy w następujący sposób:

rodzaj rozstrzygnięcia Głównej Komisji Orzekającej	rok wpływu odwołania		łączna liczba rozstrzygnięć
	2013 r.	2012 i wcześniej.	
utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia	30	11	41
uchylenie, zmiana zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części	22	10	32
uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w całości lub w części	29	11	40
umorzenie postępowania	4	1	5
pozostawienie odwołania bez rozpoznania	3	1	4
łączna liczba rozstrzygnięć	88	34	122

2) Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i rozstrzygnięciu sprawy co do istoty.

- a. Uchylając zaskarżone orzeczenie w całości lub w części i orzekając co do istoty, GKO:
 - w **25** przypadkach uniewinniła obwinionych, których dotyczyło złożone odwołanie,
 - w **4** przypadkach złagodziła karę w stosunku do obwinionych lub odstąpiła od jej wymierzenia,
 - w **2** przypadkach nie zmieniła wymiaru kary,
 - w **1** przypadku zaostrzyła wymiar kary.
- b. Spośród orzeczeń uchylających orzeczenia komisji orzekających pierwszej instancji i uniewinniających obwinionych od stawianych zarzutów:
 - **19** dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające;
 - **6** dotyczyło obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność orzeczeniami wydanymi w pierwszej instancji przez międzyresortowe komisje orzekające.

3) Orzeczenia o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z art. 147 ust. 1 pkt 3 uondfp, GKO może uchylić orzeczenie komisji orzekającej pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Spośród takich orzeczeń GKO:

- **36** dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez regionalne komisje orzekające,
- **4** dotyczyło orzeczeń wydanych w pierwszej instancji przez międzyresortowe komisje orzekające.

4) Rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania.

GKO umarzała postępowania ze względu na:

- upływ terminu do orzekania w sprawie (przedawnienie karalności) - odnośnie do **2** obwinionych,
- znikomy stopień szkodliwości naruszenia dla finansów publicznych - odnośnie do **3** obwinionych

(przesłanki umorzenia postępowania określa art. 78 ust. 1 uondfp).

5) Rozstrzygnięcia o pozostawieniu odwołania bez rozpoznania.

Pozostawienie środka zaskarżenia bez rozpoznania następuje w wyniku jego wycofania (art. 140 ust. 5 uondfp). W 2013 r. Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych, na podstawie art. 140 ust. 3 uondfp, wycofał ogółem **4** odwołania, złożone przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych.

Liczba odwołań, które pozostawiono bez rozpoznania, została uwzględniona zarówno w liczbie wniesionych odwołań jak i w tabeli ukazującej sposób rozpoznania spraw przez GKO (zob. tabela w pkt 3.1).

4. Inne sprawy załatwiane przez GKO i Przewodniczącego GKO w 2013 r.

- 1) GKO uchyliła **2** postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej we wniosku o ukaranie (jedno z zażaleń na takie postanowienie wpłynęło w poprzednim okresie sprawozdawczym - w grudniu 2012 r.).
- 2) GKO – rozpoznając zażalenie osoby, wobec której toczyło się postępowanie wyjaśniające - utrzymała w mocy postanowienie Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, dotyczące umorzenia postępowania z uwagi na znikomą szkodliwość czynu dla finansów publicznych.
- 3) GKO na posiedzeniu uznała, że pismo obwinionego, którym próbował podważyć postanowienie Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, w zakresie, w którym środek zaskarżenia nie przysługiwał, nazwane "zażaleniem", nie jest środkiem zaskarżenia podlegającym rozpoznaniu przez GKO.
- 4) Przewodniczący GKO wydał **2** postanowienia o utrzymaniu w mocy 2 postanowień przewodniczących komisji orzekających pierwszej instancji o odmowie przyjęcia odwołania (złożonego po upływie terminu).
- 5) Przewodniczący GKO wydał **1** postanowienie o uchyleniu postanowienia przewodniczącego komisji orzekającej pierwszej instancji o odmowie przyjęcia odwołania (odmówiono przyjęcia odwołania wskazując, że nie zostało złożone przez osobę upoważnioną).
- 6) Przewodniczący GKO utrzymał w mocy **1** postanowienie przewodniczącego komisji orzekającej pierwszej instancji o odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania od orzeczenia komisji orzekającej pierwszej instancji.
- 7) Przewodniczący GKO uchylił **1** zarządzenie przewodniczącego komisji orzekającej pierwszej instancji w sprawie zwrotu wniosku o ukaranie do uzupełnienia.
- 8) Przewodniczący GKO odmówił zmiany rozstrzygnięcia przewodniczącego komisji orzekającej pierwszej instancji o odmowie zawieszenia postępowania (toczącego się przed komisją orzekającą pierwszej instancji) – wskazując, że nie ma podstaw prawnych do podjęcia takiego rozstrzygnięcia.
- 9) Do Przewodniczącego GKO wpłynęło **6** wniosków o zatwierdzenie programu szkolenia dla komisji orzekających pierwszej instancji. Wnioski te zostały zaakceptowane.

5. Rozstrzygnięcia GKO zaskarżone do sądów administracyjnych.

- 1) W 2013 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wpłynęło **9** skarg na orzeczenia GKO.
- 2) Z rozpoznanych w 2013 r. przez WSA w Warszawie skarg na orzeczenia GKO, które wpłynęły do Sądu w 2013 r. i wcześniej, WSA w Warszawie w **5** przypadkach oddalił skargi, w **2** przypadkach uchylił orzeczenia GKO, natomiast w **1** sprawie w części uchylił orzeczenie GKO a w części oddalił skargę (orzeczenie dotyczyło dwóch obwinionych).
- 3) W 2013 r. WSA w Warszawie wydał **1** postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej z 2012 r. na postanowienie WSA o odrzuceniu skargi na orzeczenie GKO.
- 4) **2** wyroki WSA w Warszawie oddalające skargi zostały w 2013 r. zaskarżone skargami kasacyjnymi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.
- 5) W 2013 r. NSA w **1** sprawie oddalił skargę kasacyjną wniesioną przez GKO na wyrok WSA w Warszawie uchylający orzeczenie GKO, w **1** sprawie uwzględnił wniesioną przez obrońcę obwinionego skargę kasacyjną na wyrok WSA oddalający skargę na orzeczenie GKO, w **1** sprawie uwzględnił wniesioną przez Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych skargę kasacyjną na wyrok WSA oddalający skargę na orzeczenie GKO.

6. Rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W myśl art. 188 – 191 uondfp, GKO prowadzi rejestr osób odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, w ramach którego udziela się odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W rejestrze zarejestrowano w 2013 r. **706** osób oraz usunięto z niego dane dotyczące **819** osób, wobec których nastąpiło zatarcie ukarania. Ponadto, udzielono **1579** odpowiedzi na zapytania o karalność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

7. Nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających pierwszej instancji.

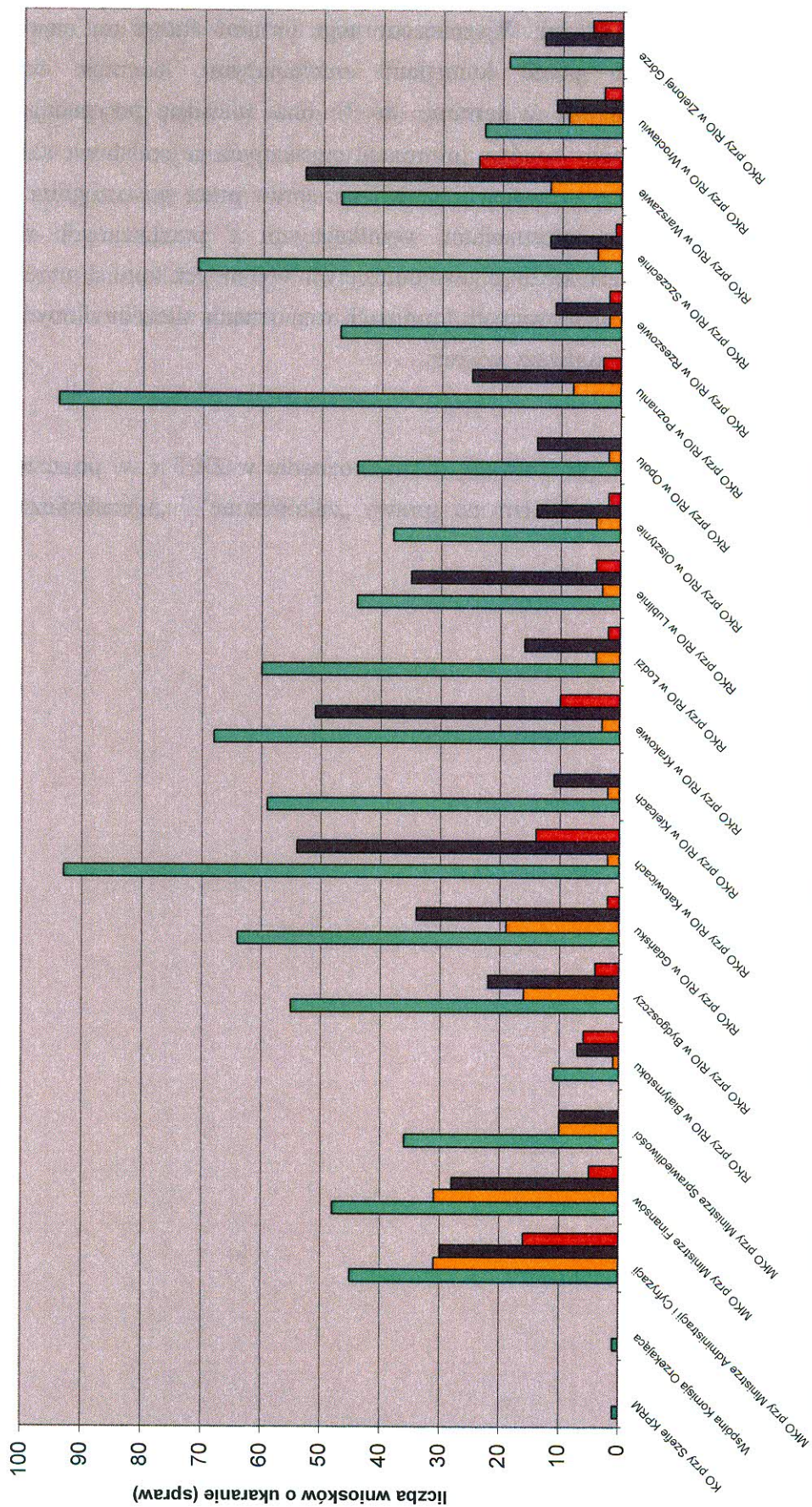
Zgodnie z art. 194 uondfp., Przewodniczący GKO sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną komisji orzekających pierwszej instancji. W ramach nadzoru administracyjnego prowadzone były m.in. następujące działania.

1. Komisje orzekające pierwszej instancji były zobowiązane do przekazywania elektronicznych raportów – sporządzanych na bazie arkusza Excel, udostępnionego na stronie internetowej Ministerstwa Finansów – zawierających informacje o załatwianych sprawach, w szczególności pozwalających na monitorowanie terminowości załatwiania

tych spraw. Uondfp nie określa terminu rozpoznania wniosku o ukaranie, jednakże Przewodniczący GKO założył, że załatwienie sprawy przez komisję orzekającą nie powinno trwać dłużej niż 180 dni. Wyznaczenie tego terminu służyć ma zapobieganiu przewlekłości postępowań przed komisjami orzekającymi. Komisje orzekające przedstawiały kwartalne raporty w terminie do 15 dnia miesiąca przypadającego po zakończeniu każdego kwartału. Analiza informacji uzyskanych na podstawie składanych raportów pozwoliła na ocenę sprawności załatwiania spraw przez poszczególne komisje orzekające. W związku z informacjami wynikającymi z przekazanych raportów, Przewodniczący GKO zwracał się do przewodniczących wybranych komisji orzekających o przekazanie informacji o planowanych terminach rozpoznania niezakończonych spraw. Wyniki tej analizy obrazuje poniższy wykres.

Wykres nr 5: Sprawy, które pozostawały do rozpoznania w 2013 r. w poszczególnych komisjach orzekających (z podziałem na sprawy „zakończone” i „niezakończone” - w tym po terminie)

Liczba spraw pozostających do rozpoznania w komisjach orzekających w 2013 r. (stan na 31 XII 2013 r.)

■ liczba spraw, w których orzeczenie lub postanowienie stało się prawomocne, zostało przekazane do GKO lub do innej komisji wg właściwości ogółem
■ liczba spraw, w których orzeczenie lub postanowienie stało się prawomocne, zostało przekazane do GKO lub do innej komisji wg właściwości po terminie 180 dni od daty wpływu
■ liczba spraw "niezakończonych" ogółem
■ liczba spraw "niezakończonych" pomimo upływu 180 dni od daty wpływu

Liczba spraw niezakończonych pomimo upływu 180 dni od daty wpływu (czerwony kolor na wykresie) stanowi 22,6 % ogółu spraw niezłatwionych.

2. Mając na względzie jednolite stosowanie przepisów uondfp, w tym też wypracowanie wspólnych praktyk postępowania, Przewodniczący GKO wystosował do wszystkich przewodniczących komisji orzekających wyjaśnienia i opinie w sprawach budzących wątpliwości, w szczególności dotyczących:

- stosowania instytucji zawieszenia postępowania,
- stwierdzania daty uprawomocnienia się orzeczeń,
- obowiązujących kosztów postępowania,
- przekazywania odwołań, akt lub innych dokumentów do GKO.

Czynności podejmowane przez Przewodniczącego GKO w ramach sprawowanego nadzoru nad komisjami orzekającymi I instancji, dotyczyły przede wszystkim nadzoru nad terminowym rozpoznawaniem spraw. Należy przy tym podkreślić, że na działalność regionalnych komisji orzekających w roku sprawozdawczym wywarła znaczący wpływ przerwa w ich funkcjonowaniu spowodowana upływem kadencji tych komisji, o czym będzie mowa szerzej w sprawozdaniu z działalności tychże komisji w 2013 r.

3. W art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1429) określono limity wydatków jednostek sektora finansów publicznych na okres 10 lat wykonywania tej ustawy: na 2013 r. przewidziana kwota wynosiła 10 330 tys. zł. W myśl powołanego artykułu, minister właściwy do spraw finansów publicznych został zobowiązany do monitorowania wykorzystania tych środków, aby w przypadku zagrożenia przekroczenia wyznaczonego limitu wprowadzić mechanizm korygujący. W związku z prowadzonym przez Ministerstwo Finansów monitoringiem wskazać można, że wydatki budżetu państwa na funkcjonowanie systemu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w 2013 r. wyniosły około 8 245 tys. zł, w tym wynagrodzenia dla osób pełniących funkcje rzeczników lub będących członkami komisji orzekających – 4 585 tys. zł, a pozostałe koszty – 3 660 tys. zł. Przedstawione dane, wyliczone na podstawie wydatków poniesionych do końca trzeciego kwartału oraz planowanych kosztów na czwarty kwartał 2013 r., wskazują, że przewidywany limit nie został przekroczony.

8. Szkolenia i działalność informacyjna.

- a. W 2013 r. odbyło się jedno spotkanie szkoleniowe dla członków GKO. Na spotkaniu omówiono w szczególności problematykę dotyczącą:

- odpowiedzialności głównego księgowego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w świetle znowelizowanych przepisów uondfp,
 - oceny znikomej szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych (art. 28 uondfp) w świetle orzecznictwa oraz na tle nowelizacji uondfp,
 - trudności z określeniem czasu popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych w świetle art. 21 uondfp,
 - wątpliwości w zakresie stosowania art. 26 uondfp w świetle orzecznictwa GKO i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na tle nowelizacji uondfp,
 - naruszeń dyscypliny finansów publicznych związanych z udzielaniem zamówień publicznych na tle znowelizowanych przepisów uondfp oraz najnowszych zmian w ustawie - Prawo zamówień publicznych.
- b. W 2013 r. kontynuowano opracowywanie „Biuletynu orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych” – kwartalnika zawierającego wybór orzeczeń GKO, komisji orzekających I instancji oraz wyroków WSA i NSA, wydawanego przez Ministerstwo Finansów. Biuletyn ten otrzymują podmioty związane z dochodzeniem odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych a także państwowe uczelnie wyższe. W formie elektronicznej kwartalnik zamieszczany jest na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. Ponadto na portalu Ministerstwa Finansów, znajduje się pełna baza orzecznictwa GKO (orzeczenia wydane od 1 lipca 2005 r.). Rozpowszechnianie Biuletynu, jak też prowadzenie bazy orzecznictwa, ma służyć poszerzeniu wiedzy z zakresu finansów publicznych oraz wspomaganie funkcji prewencyjnej orzeczeń. Działania te mają również na celu wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 44a uondfp, to jest zapewnienie jednolitego stosowania przepisów o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez organy orzekające w sprawach o takie naruszenie.

9. Najważniejsze orzeczenia GKO.

Spośród orzeczeń wydanych przez GKO w 2013 r. na szczególną uwagę zasługują:

- orzeczenie z 7 stycznia 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/99/98/RN-19/12/2924, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 1, poz. 5,
- orzeczenie z 10 stycznia 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/105/104/12/2971, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 1, poz. 6,

- orzeczenie z 14 stycznia 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/118/126/11/3921, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 1, poz. 7,
- orzeczenie z 17 stycznia 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/111/109/12/3251, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 1, poz. 8,
- orzeczenie z 31 stycznia 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/114/112-113/12/3295, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 1, poz. 9,
- orzeczenie z 7 lutego 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/128/129/12/3588, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 2, poz. 5,
- orzeczenie z 28 lutego 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/120-121/12/3359, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 2, poz. 6,
- orzeczenie z 6 czerwca 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/20/25/RN-8/13/RWPD-13571, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 2, poz. 7,
- orzeczenie z 10 czerwca 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/37/42/13/RWPD-37545, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 2, poz. 8,
- orzeczenie z 15 lipca 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/31/36/13/RWPD-28007, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 3, poz. 5,
- orzeczenie z 15 lipca 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/46/51/13/RWPD-44814, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 3, poz. 6,
- orzeczenie z 26 lipca 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/98/97/RN-18/12/2683, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 3, poz. 7,
- orzeczenie z 30 września 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/39/44/RN-11/13/RWPD-39338, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 4, poz. 9,
- orzeczenie z 14 października 2013 r., sygn. akt BDF1/4900/83/88/13/RWPD-85465, opublikowane w Biuletynie orzecznictwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z 2013 r. nr 4, poz. 10.

II

Działalność komisji orzekających pierwszej instancji w 2013 r.

1. Zagadnienia ogólne.

a) Organami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji są komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Działają na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) – zwanej dalej uondfp. Komisja orzeka na rozprawie lub posiedzeniu rozpoznając wniosek o ukaranie, który wniósł rzecznik dyscypliny finansów publicznych.

b) Struktura organizacyjna.

Komisjami orzekającymi, zgodnie z art. 46 uondfp, są:

- Wspólna Komisja Orzekająca;
- międzyresortowe komisje orzekające przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych, ministrze właściwym do spraw administracji publicznej oraz Ministrze Sprawiedliwości (zwane dalej międzyresortowymi komisjami orzekającymi);
- Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- regionalne komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych (zwane dalej regionalnymi komisjami orzekającymi) – 16 komisji.

c) Przewodniczących komisji orzekających i ich zastępców powołuje i odwołuje, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezes Rady Ministrów. Są oni powoływani spośród kandydatów zgłoszonych, przez uprawnione podmioty (Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministrów i prezesów regionalnych izb obrachunkowych). Członków komisji orzekających powołuje i odwołuje, na wniosek przewodniczącego komisji orzekającej, Prezes Rady Ministrów, przy czym przewodniczący międzyresortowej komisji orzekającej występują do odpowiednich, uprawnionych podmiotów (ministrów i Prokuratora Generalnego), o przedstawienie kandydatów na członków określonej komisji.

Przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i członków Wspólnej Komisji Orzekającej powołuje i odwołuje Prezydent RP, spośród kandydatów zgłoszonych przez uprawnione podmioty.

Na podstawie informacji, które wpływają do Ministerstwa Finansów, w 2013 r. w komisjach orzekających pierwszej instancji działało około 220 osób.

W drugiej połowie 2013 r. zakończyła się kadencja regionalnych komisji orzekających, co spowodowało przerwę w działalności regionalnych komisji orzekających. Trwała ona około 2 miesięcy i negatywnie wpłynęła na liczbę załatwionych spraw. W 2013 r. komisje orzekające I instancji rozpoznały 76,8 % spraw z oczekujących podczas, gdy w 2012 r. wskaźnik ten wynosił 83,7 %.

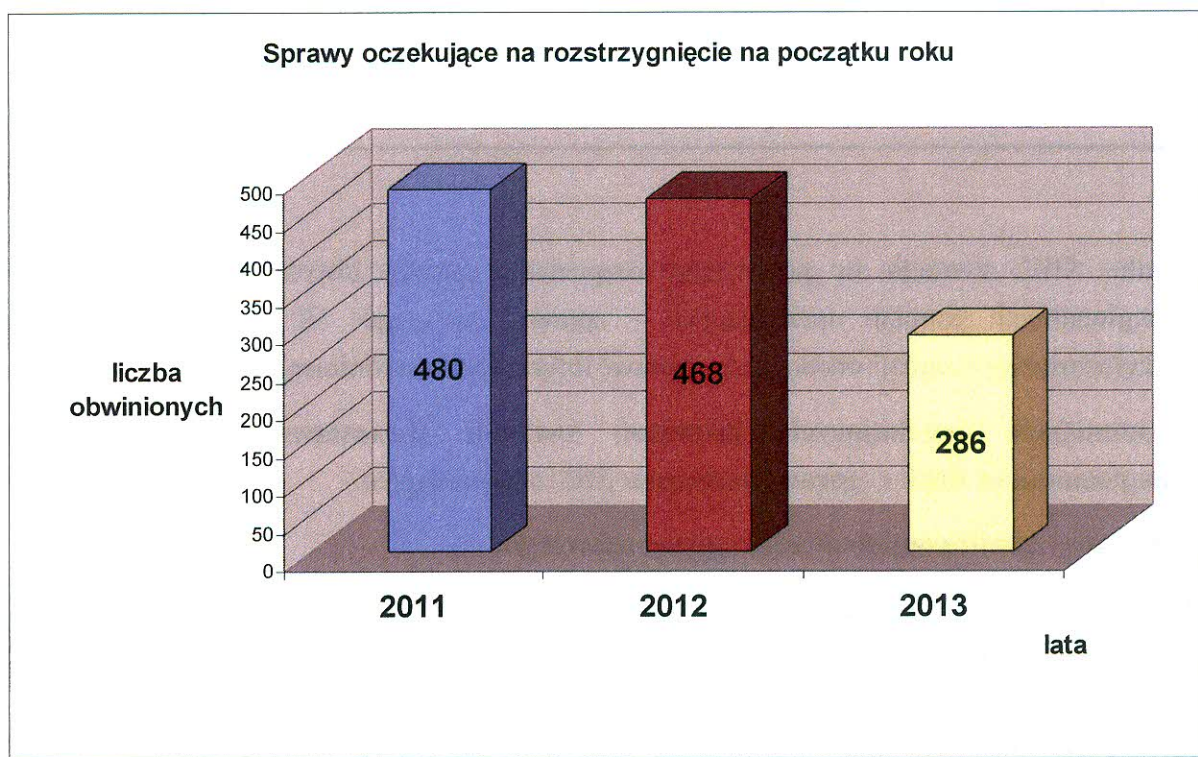
2. Sprawy pozostające do rozpoznania w roku sprawozdawczym.

a) Sprawy oczekujące na rozpoznanie na początku roku sprawozdawczego

Na początku 2013 r. w komisjach orzekających pierwszej instancji oczekiwały na rozstrzygnięcie wnioski o ukaranie dotyczące 286 obwinionych (patrz zał. nr 1, 2 i 3), w tym:

- w regionalnych komisjach orzekających - 207 obwinionych,
- w międzyresortowych komisjach orzekających - 77 obwinionych,
- we Wspólnej Komisji Orzekającej i w Komisji Orzekającej przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - po 1 osobie.

Wykres nr 1: Sprawy oczekujące na rozstrzygnięcie wg stanu na początek roku sprawozdawczego 2011, 2012, 2013 (ujęcie porównawcze)

b) Sprawy, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym

W 2013 r. do komisji orzekających pierwszej instancji wpłynęły wnioski o ukaranie dotyczące 1186 obwinionych, przy czym do:

- regionalnych komisji orzekających - wobec 1020 obwinionych,
- międzyresortowych komisji orzekających - wobec 166 obwinionych.

Wykres nr 2: Sprawy, które wpłynęły do rozpoznania w roku sprawozdawczym 2011, 2012, 2013 (ujęcie porównawcze)

Ponadto, GKO zwróciła do ponownego rozpoznania sprawy dotyczące 39 obwinionych (do regionalnych komisji orzekających - sprawy dotyczące 38 obwinionych i do międzyresortowej komisji orzekającej - sprawę dotyczącą 1 obwinionego).

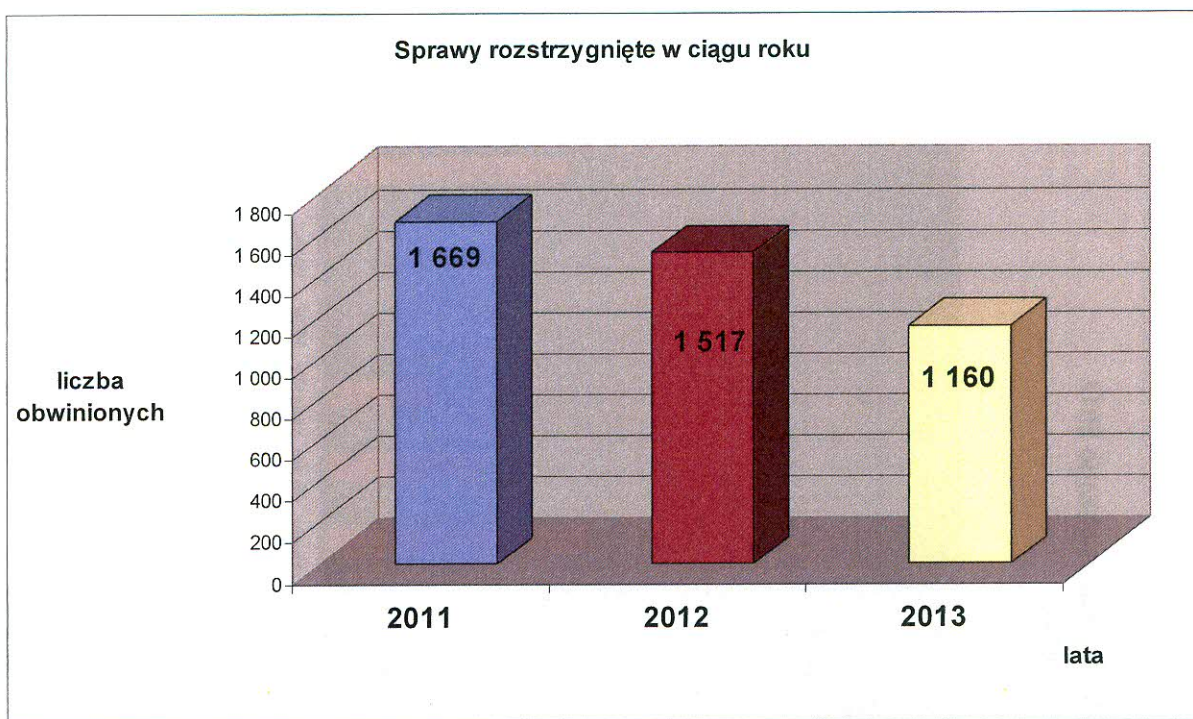
W komisjach orzekających pierwszej instancji pozostawały zatem łącznie do rozpoznania w 2013 r. sprawy dotyczące 1511 obwinionych.

3. Sprawy rozstrzygnięte w roku sprawozdawczym.

- a) Komisje orzekające pierwszej instancji wydały w 2013 r. rozstrzygnięcia wobec 1160 obwinionych, w tym:
- regionalne komisje orzekające – wobec 1001 obwinionych,
 - międzyresortowe komisje orzekające – wobec 157 obwinionych,
 - Wspólna Komisja Orzekająca i Komisja Orzekająca przy Szeffie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – wobec 2 obwinionych.

Na koniec roku do rozstrzygnięcia pozostały wnioski o ukaranie dotyczące 332 obwinionych, w tym w regionalnych komisjach orzekających – wobec 248 obwinionych, a w międzyresortowych komisjach orzekających – wobec 84 obwinionych.

Wykres nr 3: Sprawy rozstrzygnięte w 2011, 2012, 2013 roku (ujęcie porównawcze)

b) Z ogółu spraw rozstrzygniętych w 2013 r. przez regionalne komisje orzekające – dotyczących 1001 obwinionych – najwięcej spraw rozstrzygnęły:

- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Katowicach
– w stosunku do 134 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Poznaniu
– w stosunku do 117 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Krakowie
– w stosunku do 85 obwinionych,

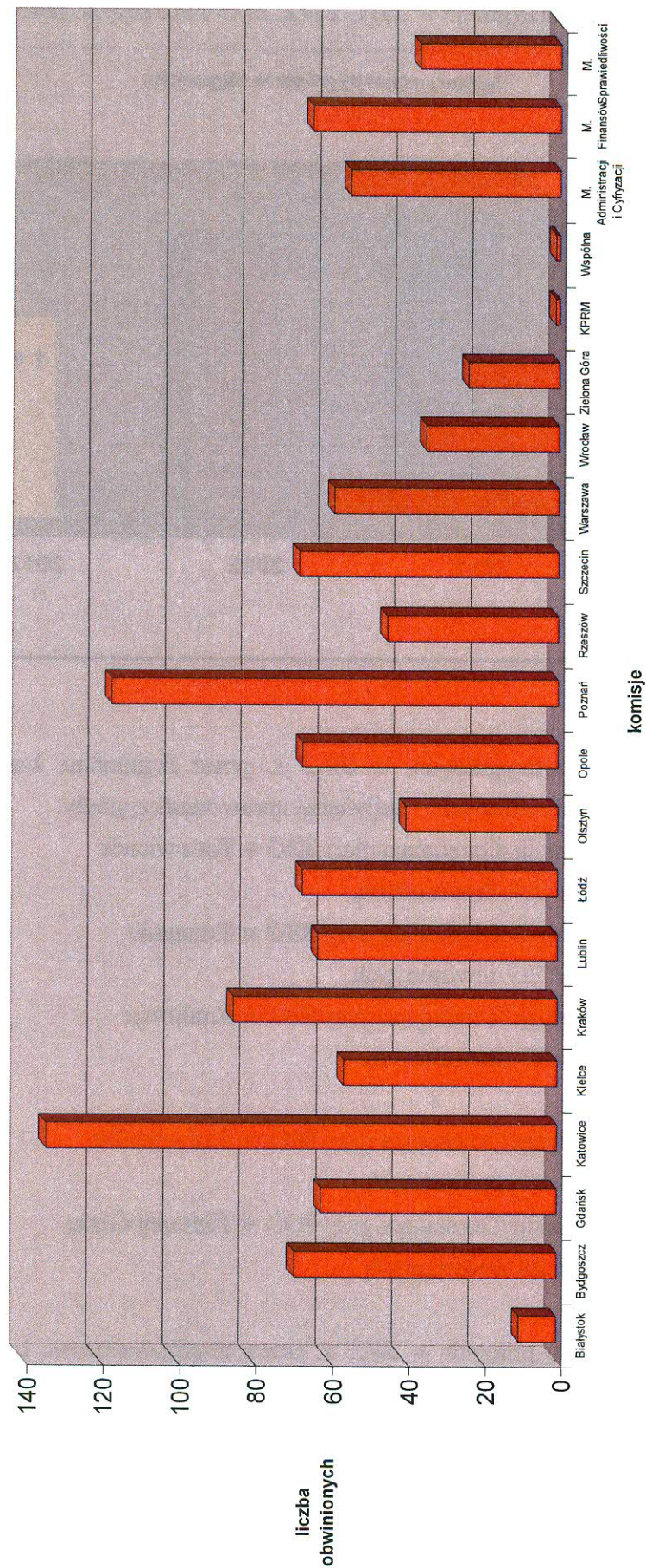
a najmniej:

- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Białymstoku
– w stosunku do 10 obwinionych,
- Regionalna Komisja Orzekająca przy RIO w Zielonej Górze
– w stosunku do 24 obwinionych.

Z ogółu spraw rozstrzygniętych w 2013 r. przez międzyresortowe komisje orzekające – dotyczących 157 osób – najwięcej spraw rozstrzygnęła Międzyresortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze Finansów – w stosunku do 65 obwinionych.

Najmniej spraw rozstrzygnęły Wspólna Komisja Orzekająca i Komisja Orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – po 1 sprawie.

**Wykres nr 4: Sprawy rozstrzygnięte w ciągu roku sprawozdawczego 2013
przez poszczególne komisje orzekające.**

Powyższe dane wskazują na utrzymujące się dysproporcje w obciążeniu pracą poszczególnych komisji orzekających. Zdecydowana większość, tj. ponad 86 % spraw rozstrzygana jest przez regionalne komisje orzekające.

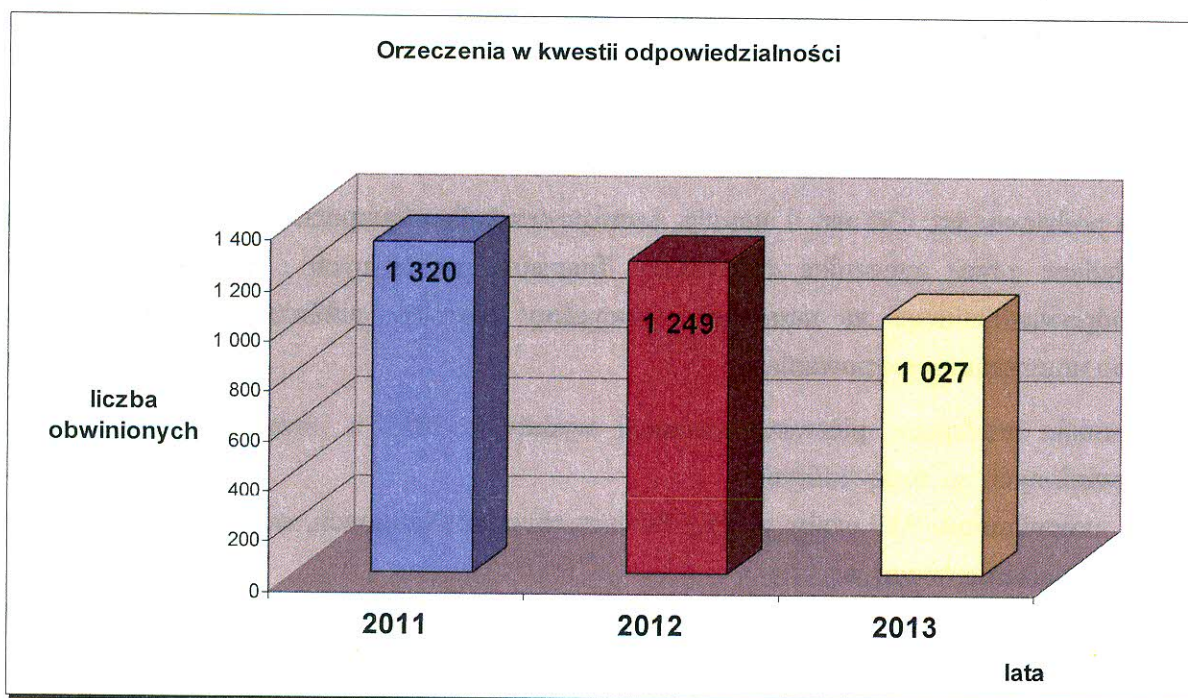
4. Sposób rozstrzygnięcia spraw w roku sprawozdawczym.

Na podstawie art. 135 ust. 1 uondfp, komisje orzekające rozpoznają wnioski o ukaranie składane przez rzecznika dyscypliny finansów publicznych i wydają orzeczenia o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, uniewinnieniu albo umorzeniu postępowania.

Komisje orzekające pierwszej instancji wydały w 2013 r. orzeczenia wobec 1027 obwinionych, na mocy których:

- a) uniewinniono 303 osoby, tj. 29,5 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, w tym w:
 - regionalnych komisjach orzekających 247 osób, co stanowi 81,5 % wszystkich uniewinnionych,
 - międzyresortowych komisjach orzekających 56 osób, co stanowi 18,5 % wszystkich uniewinnionych,
- b) uznano odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych 724 osoby, tj. 70,5 % wszystkich obwinionych, wobec których wydano orzeczenia, z tego:
 - regionalne komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – 639 osób, co stanowi 88,3 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność,
 - międzyresortowe komisje orzekające orzekły o uznaniu odpowiedzialnymi za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – 84 osób, co stanowi 11,6 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność,
 - Wspólna Komisja Orzekająca orzekła o uznaniu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – 1 osoby, co stanowi 0,1 % obwinionych, którym przypisano odpowiedzialność.

Wykres nr 5: Wydane orzeczenia w kwestii odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ogółem) w latach 2011, 2012, 2013 (ujęcie porównawcze)

Ponadto, umorzono postępowanie wobec 133 osób, przy czym w:

- regionalnych komisjach orzekających wobec 115 osób,
- międzyresortowych komisjach orzekających wobec 17 osób
- Komisji Orzekającej przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wobec 1 osoby.

Wnioski o ukaranie rozpoznane w 2013 r., najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności w Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Sprawiedliwości – rozstrzygnięto sprawy w stosunku do 37 obwinionych, z czego 25 osobom (czyli 67,6 %) nie przypisano odpowiedzialności.

W regionalnych komisjach orzekających, wnioski rozpoznane w 2013 r., złożone przez rzecznika najczęściej nie kończyły się przypisaniem odpowiedzialności w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Bydgoszczy – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 69 obwinionych, 51 osobom (czyli 73,9 %) nie przypisano odpowiedzialności,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Białymstoku – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 10 obwinionych, 7 osobom (czyli 70 %) nie przypisano odpowiedzialności,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy RIO w Kielcach – ze spraw rozstrzygniętych w stosunku do 56 obwinionych, 34 osobom (czyli 60,7 %) nie przypisano odpowiedzialności.

5. Orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Zgodnie z art. 31 uondfp, komisje orzekające mogą wymierzyć karę upomnienia, nagany, karę pieniężną oraz karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznym. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, na podstawie art. 36 uondfp, komisje orzekające mogą odstąpić od wymierzenia kary.

a) Spośród 724 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych:

- 639 obwinionym odpowiedzialność przypisały regionalne komisje orzekające,
- 85 obwinionym odpowiedzialność przypisały międzyresortowe komisje orzekające oraz Wspólna Komisja Orzekająca.

Z ogólnej liczby 724 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ukarano 350 osób, tj. 48,3 %, w tym:

- 291 osób w regionalnych komisjach orzekających,
- 59 osób w międzyresortowych komisjach orzekających i Wspólnej Komisji Orzekającej.

Z ogólnej liczby 724 osób uznanych za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wobec 374 osób (51,7 %) odstąpiono od wymierzenia kary, w tym:

- 348 osób w regionalnych komisjach orzekających,
- 26 osób w międzyresortowych komisjach orzekających.

Z 374 osób, wobec których odstąpiono od wymierzenia kary najczęściej takie orzeczenia zapadły w:

- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu – 38 osób, co stanowi 74,5 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Krakowie – 47 osób, co stanowi 71,2 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach – 57 osób, co stanowi 69,5 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

najrzadziej w:

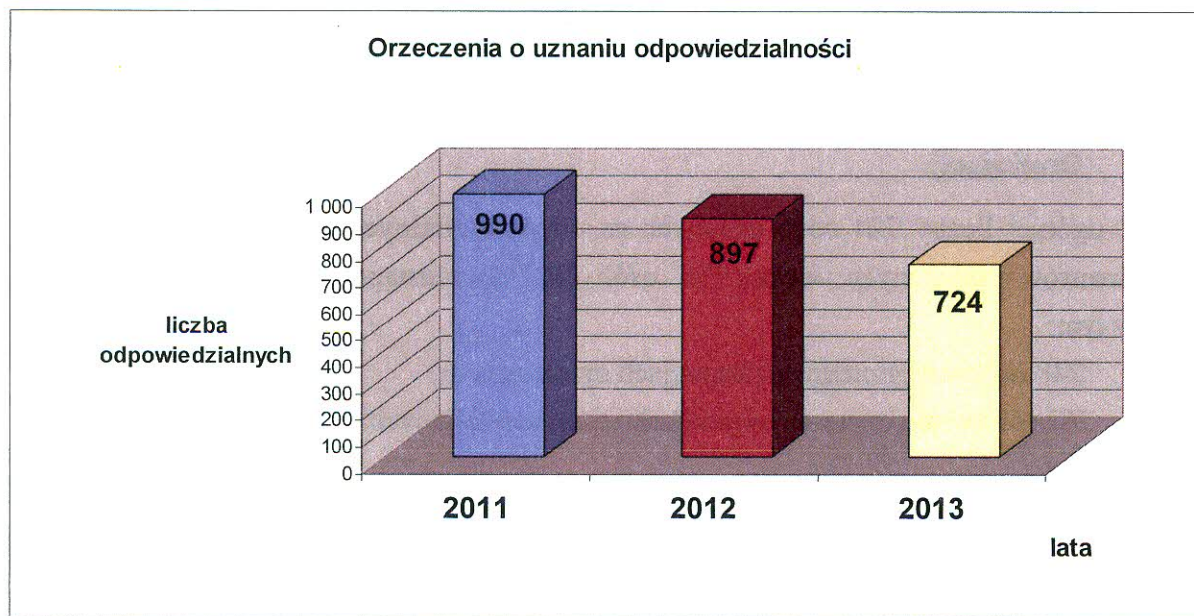
- Regionalnej Komisji Orzekającej przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Olsztynie – 10 osób, co stanowi 27 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,

- Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów – 11 osób, co stanowi 28,9 % z ogólnej liczby uznanych w tej komisji za odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

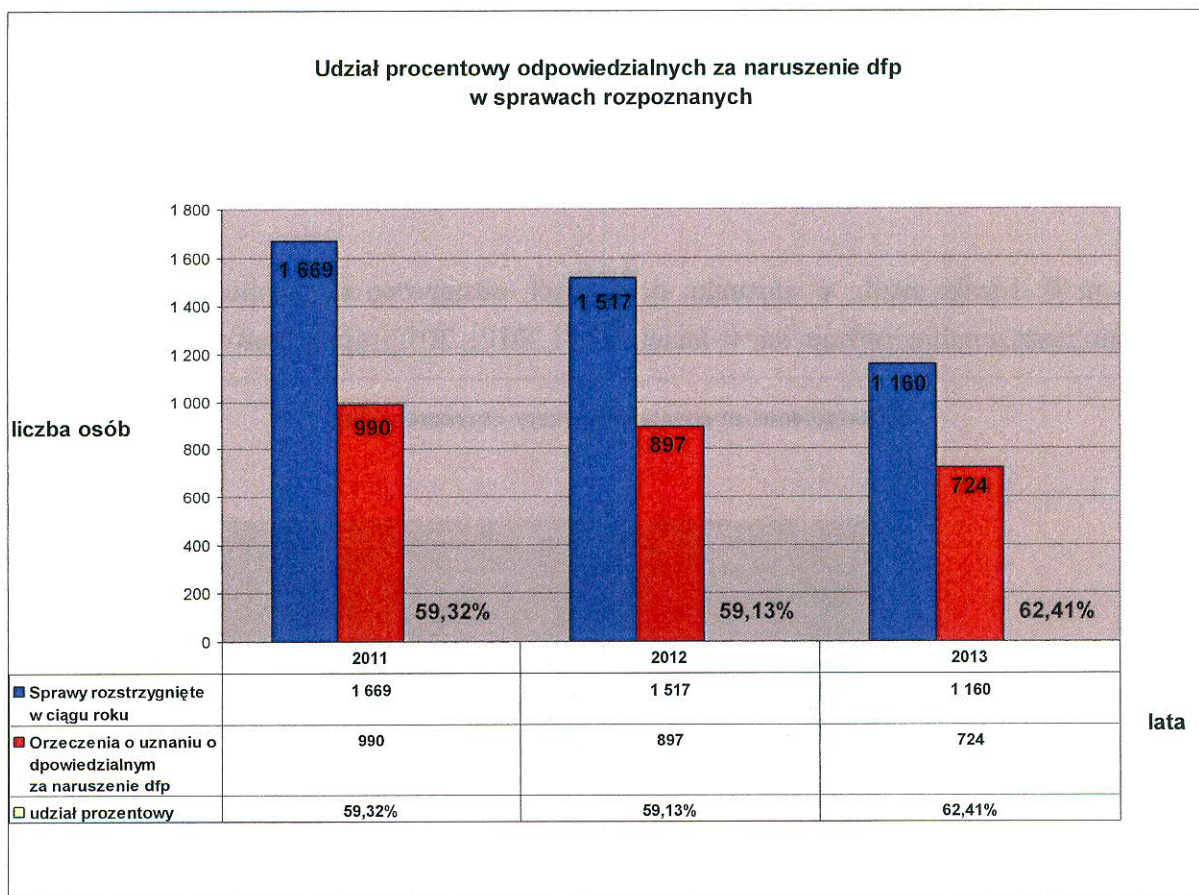
Najczęściej komisje orzekające pierwszej instancji, odstępując od wymierzenia kary, wskazywały na następujące okoliczności:

- uprzednią niekaralność obwinionego,
- wyróżnianie się obwinionego przed popełnieniem naruszenia, wzorowym spełnieniem obowiązków zawodowych,
- niską szkodliwość popełnionego naruszenia dla finansów publicznych,
- podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania uchybień.

Wykres nr 6: Orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (ogółem) w latach 2011, 2012, 2013

Wykres nr 7: Stosunek procentowy rozpoznanych wniosków o ukaranie (osób) w poszczególnych latach do liczby osób, w stosunku do których wydano orzeczenia o uznaniu odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Zgodnie z art. 167 ust. 1 uondfp, każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zwraca – na rzecz Skarbu Państwa – koszty postępowania. Koszty te określa się ryczałtowo w wysokości 10 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

W roku 2013 łączna wysokość orzeczonych kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa wyniosła 209 691,34 zł, a wyegzekwowano 197 855,50 zł (tj. 94,4 % należnej kwoty).

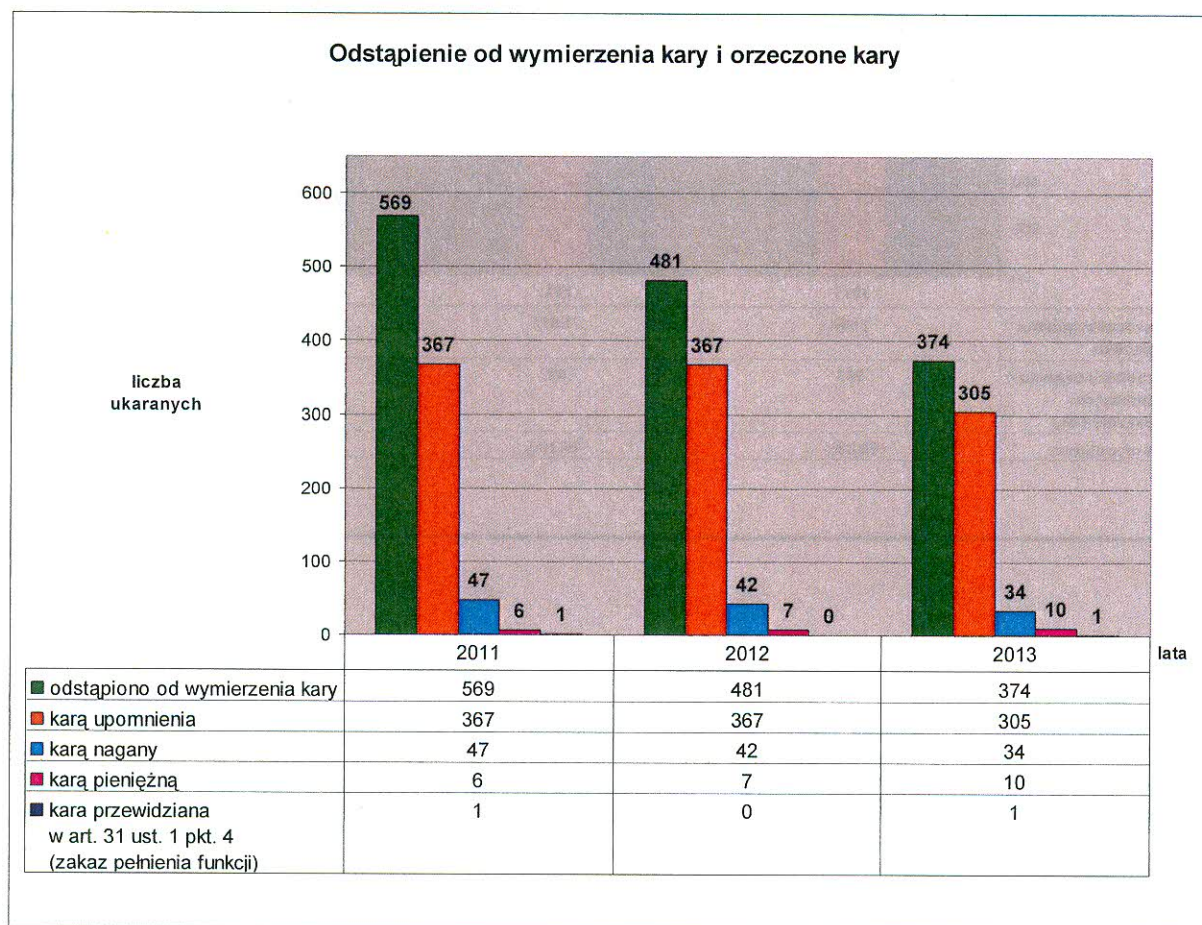
6. Kary za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W 2013 r. spośród 350 osób ukaranych:

- karą upomnienia ukarano 305 osób (87,1 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 253 osoby, a w międzyresortowych komisjach orzekających i Wspólnej Komisji Orzekającej 52 osoby,

- karą nagany ukarano 34 osoby (9,7 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 28 osób, a w międzyresortowych komisjach orzekających 6 osób,
- karą pieniężną ukarano 10 osób (2,9 % ukaranych), w tym w regionalnych komisjach orzekających 9 osób, a w międzyresortowej komisji orzekającej 1 osobę, średnia wysokość kary pieniężnej wyniosła 4 233,70 zł,
- karą zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi ukarano w tym roku 1 osobę (0,3 % ukaranych).

Wykres nr 8: Liczba osób, w stosunku do których odstąpiono od wymierzenia kary oraz orzeczono poszczególne rodzaje kar w latach: 2011, 2012, 2013 (ujęcie porównawcze)

7. Rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania.

Komisje orzekające pierwszej instancji w roku 2013 umorzyły postępowania w zakresie 169 zarzutów. Umorzenie postępowania było wynikiem ustalenia, że:

- stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy – 136 zarzutów, co stanowi 80,5 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 124 zarzuty, w międzyresortowych komisjach orzekających – 11 zarzutów i w Komisji Orzekającej przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – 1 zarzut,

- nastąpiło przedawnienie orzekania – 17 zarzutów, co stanowi 10 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 16 zarzutów i w międzyresortowej komisji orzekającej – 1 zarzut,
- inne – 10 zarzutów, co stanowi 5,9 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 9 zarzutów i w międzyresortowych komisjach orzekających – 1 zarzut,
- w zarzucanym czynie brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych – 4 zarzuty, co stanowi 2,4 %, w tym w regionalnych komisjach orzekających – 2 zarzuty i w międzyresortowych komisjach orzekających – 2 zarzuty,
- zarzucanego czynu nie popełniono – 2 zarzuty, co stanowi 1,2 %, tylko w międzyresortowych komisjach orzekających.

8. Przypisane naruszenia dyscypliny finansów publicznych według poszczególnych artykułów uondfp.

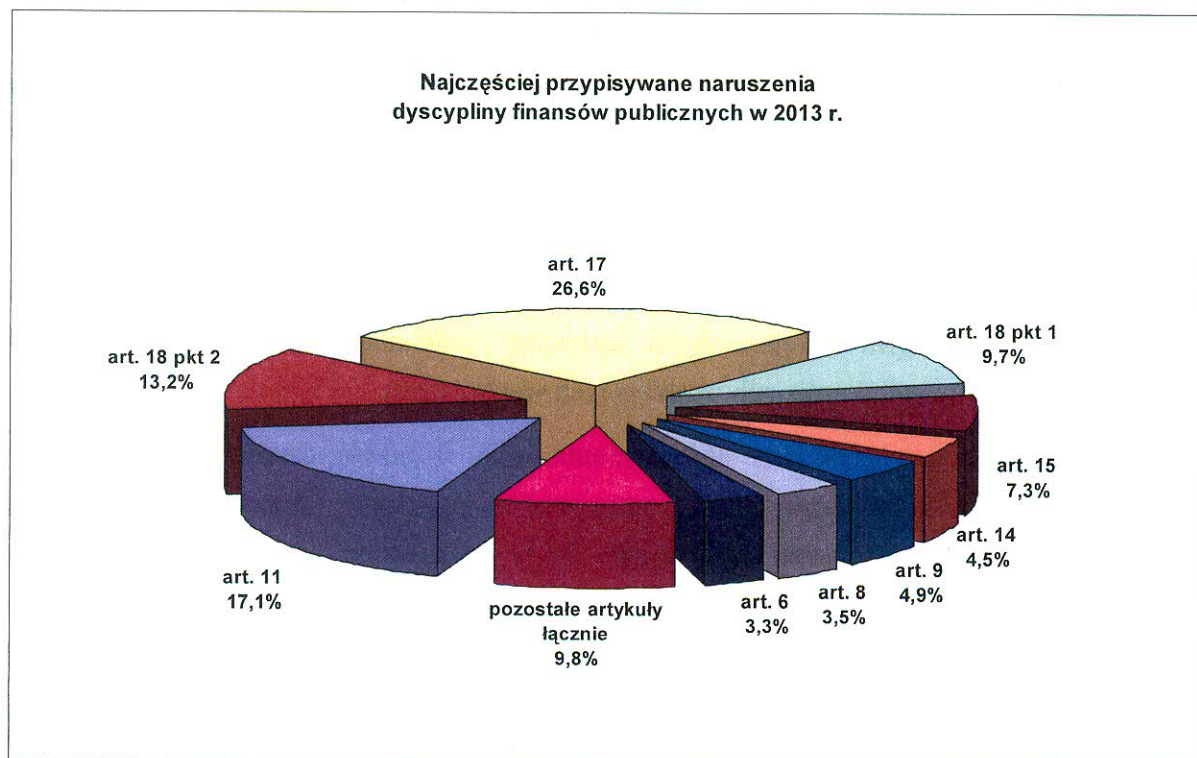
Osobom odpowiedzialnym za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przypisano najliczniej popełnienie naruszeń dotyczących:

- a) zamówień publicznych (326 naruszeń, co stanowi 26,6 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających – 272 naruszenia i w międzyresortowych komisjach orzekających oraz Wspólnej Komisji Orzekającej – 54 naruszenia),
- b) zaniechania przeprowadzenia lub rozliczenia inwentaryzacji oraz nieprawidłowości w zakresie sprawozdawczości z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowywania (281 naruszeń, co stanowi 22,9 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 273 naruszenia i w międzyresortowych komisjach orzekających - 8 naruszeń),
- c) dokonywania wydatków bez upoważnienia albo z przekroczeniem zakresu upoważnienia oraz z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków (210 naruszeń, co stanowi 17,1 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających – 204 naruszenia i w międzyresortowych komisjach orzekających -6 naruszeń),
- d) zaciągania zobowiązań bez upoważnienia albo z przekroczeniem upoważnienia do zaciągania zobowiązań oraz z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania zobowiązań (89 naruszeń, co stanowi 7,3 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 88 naruszeń i w międzyresortowych komisjach orzekających - 1 naruszenie),
- e) wydatkowania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację, nierozliczenia w terminie otrzymanej dotacji, niedokonania w terminie zwrotu dotacji w należytej wysokości (60 naruszeń, co stanowi 4,9 % wszystkich czynów,

przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 52 naruszenia i w międzyresortowych komisjach orzekających - 8 naruszeń),

- f) nieopłacenia w terminie przez jednostkę sektora finansów publicznych:
- składek na ubezpieczenie społeczne,
 - składek na ubezpieczenie zdrowotne,
 - składek na Fundusz Pracy,
 - składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
 - wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- albo ich opłacenia w kwocie niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia – łącznie 55 czynów, co stanowi 4,5 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 54 czyny i w międzyresortowej komisji orzekającej - 1 czyn,
- g) przekazywania lub udzielania dotacji z naruszeniem zasad lub trybu jej przekazywania lub udzielenia, niezatwierdzenia w terminie przedstawionego rozliczenia dotacji, oraz nieustalenia kwoty dotacji podlegającej zwrotowi do budżetu (43 czyny, co stanowi 3,5 % wszystkich czynów, przy czym tylko w regionalnych komisjach orzekających),
- h) terminowego przekazywania należności do budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego (41 czynów, co stanowi 3,3 % wszystkich czynów, przy czym w regionalnych komisjach orzekających - 38 czynów i w międzyresortowych komisjach orzekających - 3 czyny).

Wykres nr 9: Udział procentowy naruszeń dyscypliny finansów publicznych, które były najczęściej przypisywane w 2013 r., w ogólnej liczbie przypisanych czynów

Nikomiu nie przypisano odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegające na przeznaczeniu środków rezerwy budżetowej na inny cel niż określony w decyzji o ich przyznaniu (art. 12 uondfp); naruszenie dyscypliny finansów publicznych związane z zawarciem umowy koncesji (art. 17a) oraz naruszenie związane z niewykonywaniem lub nienależytym wykonywaniem obowiązków w zakresie kontroli zarządczej (art. 18c uondfp).

9. Sprawy pozostające do rozpoznania na koniec roku sprawozdawczego.

Na koniec roku 2013 w komisjach orzekających pierwszej instancji pozostało do rozpoznania 332 sprawy, z czego:

- 248 spraw – w regionalnych komisjach orzekających,
- 84 sprawy – w międzyresortowych komisjach orzekających.

Na koniec 2013 r. najmniej spraw pozostało do rozpoznania w regionalnych komisjach orzekających przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w:

- Kielcach – 3 sprawy,
- Wrocławiu – 4 sprawy,
- Białymstoku – 6 spraw,
- Poznaniu – 7 spraw.

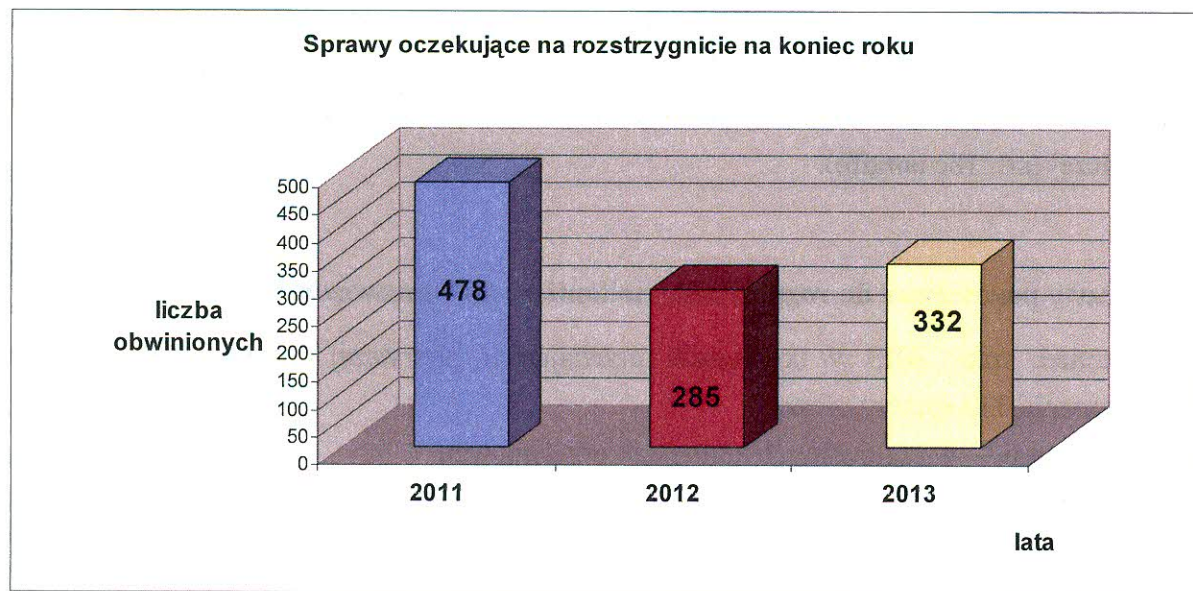
Najwięcej spraw do rozpoznania pozostało w regionalnych komisjach orzekających przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w:

- Warszawie – 52 sprawy,
- Gdańsku – 35 spraw,
- Lublinie – 32 sprawy,
- Krakowie – 30 spraw.

Najwięcej spraw pozostało na koniec roku w:

- Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji – 42 sprawy,
- Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów – 34 sprawy.

Wykres nr 10: Sprawy pozostające do rozpoznania wg stanu na koniec 2011, 2012, 2013 roku (ujęcie porównawcze)

Zwiększona - w porównaniu do roku poprzedniego - liczba spraw pozostających do rozpoznania na koniec 2013 r., niewątpliwie jest spowodowana przerwą w funkcjonowaniu regionalnych komisji orzekających. Przerwa ta była związana z upływem kadencji tych komisji i powoływaniem członków na nową kadencję.

Załączniki:

1. Załącznik Nr 1 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2013 do Regionalnych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych.
2. Załącznik Nr 2 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2013 do Międzyresortowych Komisji Orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
3. Załącznik Nr 3 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2013 do komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych – zbiorczo.
4. Załącznik Nr 4 – Sprawozdanie o sposobie rozpoznania wniosków o ukaranie wniesionych w roku 2011, 2012 i 2013 – zbiorczo w ujęciu porównawczym.

Opracowanie: *Biuro Dyscypliny Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów ,
Wydział Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
Z. Zieliński, H. Kąkol, A. Jedlińska
Stanowisko Pracy ds. Analiz i Sprawozdawczości M. Zych*

Akceptacja: *M. Gluch, Dyrektor Biura Dyscypliny Finansów Publicznych*